

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, wyjątkowe święto dla nas Polaków obchodzone 3 maja (w tym roku z racji czwartej

Niedzieli Wielkanocnej przeniesione liturgicznie na 2 maja)

nawiązuje do ważnych wydarzeń z historii Polski: m.in. obrony Jasnej Góry, ślubów króla Jana Kazimierza, zawierzenia Polski Matce Bożej przez prymasa Stefana Wyszyńskiego oraz zawierzenia narodu polskiego z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski przez abp Stanisława Gądeckiego.

Święto

to wyraża wiarę narodu w szczególną opiekę Bożą, jakiej Polacy doświadczali i doświadczają za pośrednictwem Maryi, która

o caliła Polskę nie tylko od potopu szwedzkiego, lecz wiele razy okazała nam Swoją potęgę

i miłosierdzie.

W czasie potopu szwedzkiego król Jan Kazimierz złożył uroczyste Śluby przed cudownym

wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej w katedrze lwowskiej.

Z

obowiązał się szerzyć cześć Maryi, wystarać się u papieża o pozwolenie na obchodzenie Jej święta jako Królowej Korony Polskiej, a także zająć się losem chłopów i zaprowadzić w państwie sprawiedliwość społeczną.

Zanim jednak padły te uroczyste słowa ślubowania Jana Kazimierza, oddającego koronę Maryi, Najświętsza Panna sama ogłosiła się Królową Polski.

Tą wiadomość

przekazał

ks

iędzu

Piotrowi Skardze

i polskim j

ezytom prawie

zupełnie dzisiaj zapomniany w Polsce

włoski jezuita,

o.

Giulio Mancinelli,

któremu

trzykrotnie

ukazała się Matka Boża.

-

Ja jestem Królową Polski. Jestem Matką Tego Narodu, który jest mi bardzo drogi więc wstawiaj się do Mnie za nim i o pomyślność tej ziemi błagaj Mnie nieustannie, a Ja będę ci zawsze, tak jak teraz miłosierną

—

powiedział

a Matka Boża

do zakonnika podczas drugiego objawienia w Krakowie.

Szczegóły objawień o. Mancinelliego [tutaj](#) .

„Szczęśliwe narody, które mają taką historię, jak Polska, szczęśliwszego od was nie widzę państwa, gdyż wam jedynym zechciała być Królową Maryja, a to jest zaszczyt nad zaszczyty i szczęście niewym

owne

;

obyście to tylko zrozumieli sami.

-

słowa nuncjusza apostolskiego, późniejszego papieża Innocentego XII wypowiedziane do hetmana Stanisława Jabłonowskiego – warte przypomnienia i zapamiętania.

Źródło: www.niedziela.pl, www.katolicka.bydgoszcz.pl